

[Justitsministeren.]

ning på udvalgets arbejde ville være naturligt, at betænkningen fra ågerudvalget kommer til at indgå som led i arbejdet i det folketingsudvalg, der ville blive nedsat til behandling af de to lovforslag. Jeg kan nu oplyse, at ågerudvalgets betænkning først vil foreligge i løbet af april måned, men jeg tror også, jeg kan sige, at så kommer den i alt fald til at foreligge.

Bortset fra hr. Sigsgaard var samtlige ordførere, herunder hr. Ivar Nørgaard fra forslagsstillerne, positive over for tanken om, at folketingsudvalget, forinden det tager stilling til de to lovforslag, giver sig tid til at overveje ågerudvalgets indstilling. Jeg mener derfor at kunne gå ud fra, at ordførerne under behandlingen af de foreliggende lovforslag vil være enige med mig i, at det ikke vil være hensigtsmæssigt, at det folketingsudvalg, der formentlig bliver nedsat, og som jeg synes det er aldeles rimeligt at nedsætte vedrørende disse lovforslag, tager stilling til de foreslåede ågerbestemmelser, før udvalget har gjort sig bekendt med resultatet af ågerudvalgets overvejelser. På den baggrund skal jeg kun komme med nogle ganske enkelte bemærkninger til de nu fremsatte lovforslag.

Jeg er ikke helt sikker på, at den formulering af bestemmelserne, forslagsstillerne har foreslået, giver bestemmelserne et større anvendelsesområde end den gældende formulering. I en landsretsdom fra 1931 er aftalelovens § 31 således anvendt i et tilfælde, hvor sagsøgte og hans hjælpere ved en handel havde udnyttet sagsøgerens uerfarenhed med hensyn til prioriteringsforhold til at opnå fordele uden at yde noget til gengæld. Her var jo netop tale om, at den ene part misbrugte sin særlige indsigt i forholdene på et bestemt område til at skaffe sig en urimelig gevinst på den anden parts bekostning, altså det forhold, som den foreslåede formulering sigter mod at ramme. Jeg skal ikke yderligere gå ind på enkeltheder i de fremsatte lovforslag, men nøjes med at fastslå, at regeringen ligesom forslagsstillerne er interesseret i at sikre en rimelig beskyttelse på området.

Ordføreren for forslagsstillerne, hr. K. Axel Nielsen, kom i sin fremsættelsestale ind på spørgsmålet om indførelse af en såkaldt fortrydelsesparagraf. Om dette spørgs-

mål har et udvalg under justitsministeriet for nylig afgivet betænkning. Betænkningen er tilgået folketingets medlemmer, og justitsministeriet har endvidere sendt betænkningen til udtalelse hos en lang række myndigheder og organisationer, hvis indstilling kan påregnes at foreligge i løbet af foråret.

Det er, hvad jeg kan sige om sagen her, og jeg vil altså finde det ganske i sin orden, om der nedsættes et udvalg og man dér begynder behandlingen af spørgsmålet, men jeg beder om, at man vil afvente, hvad ågerudvalget fremkommer med i sin betænkning.

Hans Kjær: Om de to foreliggende lovforslag om ændring i henholdsvis den straffretlige lovgivning om åger og den tilsvarende civilretlige lovgivning om aftaler vil jeg allerførst sige, at ikke mindst den sproglige ajourføring har jeg megen sympati for. Jeg fik i den her givne anledning lejlighed til at læse den nugældende udformning, og jeg må sige, at den i ordvalget også forekommer mig at være lidt utidssvarende. Der kan måske siges meget mildnende om enfoldighed, men uanset saligheden tror jeg ikke, det er noget, folk bryder sig om at gå rundt at skilte med.

Jeg skal også tilføje, at den heldigvis alt-overvejende del af partnere i handelsforhold og aftaleforhold som dem, der er omhandlet af loven, er lovlydige borgere, der ikke drømmer om at foretage den slags overtrædelser, som loven tager sigte på, og derfor også må have en åbenbar interesse i, at der i de få tilfælde, hvor der forekommer sådanne overtrædelser, bliver grebet ind, fordi disse få tilfælde er med til at give offentligheden et forkert indtryk af helheden. Men jeg forstod på justitsministeren, at hvad angår realsigtet med lovgivningen, dækker den nuværende domspraksis i realiteten de forhold, man sigter til, og derfor må man vel nok kunne sige, at nogen hastesag er det ikke.

Det af justitsministeren efterlyste tilsagn om at afvente den her i salen så ofte omtalte ågerkommissions betænkning, som vi nu endda fik en datobebudelse af, kan jeg for mit vedkommende give.

Jeg skal gøre et par enkelte andre bemærkninger, fordi det af bemærkningerne til lovforslaget ligesom fremgår, at forslagsstil-